

Oi de Lună

Daniel Vișan-Dimitriu

Îți pășteai, ciobane, oile pe Lună
Și nimic din noaptea albă ce-mi era
Nu băgai în seamă, nu puteai vedea,
Nu simțeai cum lupii-n ochi mi se adună.

Și s-au strâns în haită alergând pe norii
Ce treceau prin fața turmei tale reci,
Au sărit pe Lună-n zbor de lilieci,
Culegând mioare-n pajiști iluzorii.

Ai rămas, bădie, sprijinit în bâță,
Fără nicio oaie sau de griji vreo urmă,
Luna-i stână goală, rece și urâtă.

Ochii mei adună haita coborâtă
Din văzduhul nopții care-abia se curmă
Și se-nchid în visul c-un cioban și-o turmă.